

stødning man tager for god. Jeg ved med positiv Sikkerhed, at der bliver forlangt f. Eks. her en Erklæring fra et bestemt, anerkendt Selskabs Dykkere, men at der ingenlunde bliver taget Hensyn til enhver Mand, der gaar til Bunds i Dykkerdragt, — ham refuserer man ligesom, man forlanger ofte, som sagt, et bestemt anerkendt Selskabs Dykkere til at afgive Erklæring ved Grundstødning, og det ærede Medlem vilde vel umulig gaa med til, at kun et saadant anerkendt Selskabs Dykkere kunde faa Lov til at gaa til Bunds og tage Brag op, saa vilde ganske vist Parallelen være til Stede; men det vil det ærede Medlem og med Rette næppe gaa ind paa. Saaledes som Sagen staar, har det ærede Flertal foreslaaet Frihed paa et Omraade, hvor der er store Interesser, der staa paa Spil, og de Garantier, der foreslaas, ere saa smaa, at de til enhver som helst Tid kunne gøres illusoriske.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg maa sige til det ærede Mindretals sidste Bemærkning om, at hvis det var et bestemt Selskabs Dykkere, var det noget andet, at den leder jo nødvendigvis Tingets Opmærksomhed hen paa, om det er et privat Selskabs Interesser, der skulle fremmes ved denne Lov eller ikke. (Modsigelse af S. Hage.) Det tror jeg heller ikke, men der er noget mærkeligt ved, at Svizhers Dykkere skulle være mere paalidelige Mennesker end andre Dykkere. Jeg skal sige det ærede Mindretal, at der skal overhovedet ikke stoles paa en Dykkererklæring, men paa den edelige Erklæring, og en edelig Erklæring, afgiven af en Mand, som der ikke er Grund til at mistænke for Mened, maa man stole paa, enten han er Svizher-Dykker eller et almindeligt Menneske. Det er altsaa en edelig Erklæring, og Forstællen paa en edelig Erklæring, afgiven af en af Svizhers Dykkere, og af andre Dykkere, bliver det vanfølsomt at faa Folketinget til at indse. Jeg kommer endnu en Gang tilbage til det, jeg har berørt gentagne Gange, og det er Paavisningen af, hvilken Fare dette Lovforslags Vedtagelse vilde medføre. Naar det ærede Mindretal siger, at Flertallet havde Bevisbyrden, saa maa jeg bemærke, at det er en Grundregel i al Logik, at Bevisbyrden paahviler den, der har udfastet en positiv Paastand; saaledes har det været lige siden salig Aristoteles's Dage, og jeg kender ikke en eneste Logiker, der har opfattet den Ting anderledes. Derfor paahviler Bevisbyrden de Herrer, naar de sige, at dette Lovforslag er saa farligt,

at det ikke kan godkendes. Det Bevis, jeg ønskede, og som den højtærede Minister ikke havde forstaaet Betydningen af, var ikke en Paavisning af, at et enkelt Soudheld var indtraadt, men Paavisning af, at der, hvis denne Lov bliver gennemført, under visse, bestemte Forhold — og det var disse bestemte Forhold, der skulde paabises — vilde være Fare for Sejladsen. Det kalder jeg den positive, faktiske Paavisning, og den er ikke kommen frem, hverken fra den ærede Minister eller fra Mindretallet. Der er ikke paavist positivt eller konkret en eneste Fare, som kunde følge af Vedtagelsen af Loven saaledes, som Flertallet her har foreslaaet den. Ja, jeg skal hermed atter anbefale det høje Ting at vedtage Ændringen.

S. Hage: Jeg ved ikke, hvorledes den ærede Ordfører mener, at man skal føre et konkret Bevis paa, at der er Fare paa Færde der. Der er et Bevis, som den ærede Ordfører med Filosofi og ogsaa uden Filosofi vil erkende for at være et godt Bevis, og det er Evidensbeviset. Naar noget er selvindlysende, behøves der ikke videre Bevis, og det er selvindlysende, at naar alle og enhver kunne rode i eller ville i et Brag, der ligger, og faa baade Jærnstænger og Spanter til at rejse sig, saa er der Fare paa Færde. Andet Bevis behøves der ikke, og naar den ærede Ordfører fastholdt og ligesom vilde antyde, at der var et privat Selskabs Interesser, der kunde være blandede ind her, maa jeg bestemt tilbagevise denne Paastand. Jeg har nævnt det private Selskabs Dykkere, fordi de ere anerkendte som særdeles dygtige Folk, hvis Vidnesbyrd man anerkender under saadanne Omstændigheder, men ingenlunde, fordi dette Selskabs Interesser i nogen som helst Henseende ligge mig paa Sinde. Tværtimod! Det er netop en Forening af Sejladsens og Bragsternes Interesser og ingenlunde dette Selskabs Interesser, som ere mit faavel som den højtærede Ministers Formaal.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg vil blot gøre det ærede Mindretal opmærksomt paa, at denne Lov netop umuliggør de Tilfælde, som Mindretallet refererede til i sin Evidensantydning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.